

ESCOLA SANT JORDI

EL CRIM DE LA NATURA

Sabia que ho era, notava la seva presència i vaig obrir la porta. Ell era allà, tal i com jo havia imaginat, tancat en el seu món de números i més números.

Es girà i al veure'm somrigué; des de feia estona que esperava aquest moment, desitjava que arribés i que m'expliqués com anava per el gran centre urbà, on jo havia desitjat anar, però ell no m'ho aconsellava. Deixà anar un sospir i s'acostà a mi. Em besà a la galta i junts marxàrem al menjador. Jo estava impacient per saber moltes coses, però ell em va desanimar, dient coses que jo no m'esperava:

— Escolta'm Montse en aquests últims dies Barcelona, ha arribat a un índex de contaminació tant alt com mai s'ha vist. Els hospitals han registrat un augment d'atenció a malalts asmàtics i amb dificultats respiratòries. Un 50 per cent de les urgències ho han estat degut al alt grau de contaminació ambiental. L'Ajuntament està en vies d'aprovació d'un pla d'urgències, mitjançant el qual revisarà a tots els vehicles de circulació, a fi que la combustió estigui en òptimes condicions i no surtin fums del tub d'escape.

Fes-me cas, Montse, queda't aquí al camp, és on pots estar millor, lluny de la contaminació: ja saps que jo cada dues setmanes, et passo a veure.

-- Sí, potser tens raó, però ... explica, explica.

-- En els pobles de menys de deu mil habitants l'índex de contaminació és mínim. Les malalties bronquials i respiratòries són pràcticament inexistents. Això fa que la vida sigui molt millor als pobles.

Després d'haver-me dit tot això, vaig quedar trista, però després vaig reflexionar i vaig pensar que tenia tota la raó. Tampoc volia deixar la meua caseta, ni els meus animals, ni els meus "hobbis" ... Tot seguit, oblidant aquest tema, vaig obrir conversa:

— Què és aquest paquet que portes?

-- Ah, sí! no me'n recordava. Això és per a tu; no sé si t'agradarà,

espero que sí; te l'he portat de Barcelona.

A la meua cara hi va brotar un somriure. No sabia què podia ser i tot el meu cos era alegria. El vaig obrir amb rapidesa; els nusos es resistien però me'n vaig sortir, vaig obrir la capsa i ... un llibre de poesies! Tal va ser la meua alegria que no me'n vaig recordar de donar les gràcies al meu invitat. Vaig obrir la primera pàgina i hi havia un petit paper, escrit per ell, amb una poesia al bell mig ben bonica. Em vaig posar a llegir sense adonar-me de la seva presència. Ell no deia res, estava feliç de veure'm contenta. Quan em vaig despertar d'aquella lectura, ell encara estava allà, mirant-me amb els seus ulls blaus com el mar i sempre amb el seu somriure estrany. Em vaig disculpar, sentint-me culpable de la seva espera; em va acariciar la galta i em va dir:

— Me'n haig d'anar. Tornaré aviat.

I va agafar la seva jaqueta i va marxar tot content amb el seu vehicle petit, petit com el seu cor.

Jo em vaig quedar a la porta observant com el cotxe s'allunyava poc a poc. Quan ja no el vaig veure, vaig anar a fer el sopar i, més tard, quan el sol es ponia, vaig sortir a la terrassa, en companyia del gat, sempre tan bufó. Em va pujar a la falda i tots dos ens vam posar a llegir-lo. Jo llegia amb veu alta perquè pogués enterar-se del que deia. La tarda era preciosa, el sol enviava uns raigs de color carbassa i vermell que m'il·luminaven la cara. El sol s'anava amagant darrera les muntanyes i els núvols el tapaven, però ell volia escapar-se i deixar-se veure. Poc a poc es va anar fent fosc i vaig anar recordant els dies d'hivern amb els meus avis, els pastissos de l'àvia, el selecte de l'avi..... i ara estava sola, només tenia el meu gat i el meu canari.

Més tard vaig anar a dormir i vaig somniar en les grans ciutats, plenes de fum, de contaminació, de gent, de cotxes ... i mai més vaig voler saber res sobre ciutats.

David Lorente
8è nivell

ESCOLA PILAR MESTRES

EXPLICACIO DE COM HEM FET TITELLES

Els nens i nenes de la classe de quart d'EGB de l'escola Pilar Mestres vam voler fer titelles i ho vam fer així:

Cadascú havia de portar un drap, serradures, un pal, un pot, paper diari i fil. Primer vam fer una bola de serradures amb el drap, hi vam posar el pal i ho vam lligar amb el fil. Vam omplir el pot amb sorra del pati i després hi vam clavar el pal. A continuació vam tallar el paper de diari a tires i les enganxàvem al cap del ninot. Quan teniem fetes moltes capes li vam donar la forma que volíem, li posàvem ulls, boca, celles, barrets, ... Hem esperat uns quants dies que s'assequés i ho hem pintat de color blanc. Quan el color blanc ja ha estat sec ho hem anat pintant amb colors. Finalment hem cosit els vestits i tot el que necessitava cada personatge i un cop acabat hem fet les representacions que ens havíem inventat.

Ens ho hem passat molt bé i us convidem a tots perquè ho intenteu.

Tallers MIQUEL

CARRETERA DE LA ROCA A CARDEDEU,
KM. 3,200

TELEF. 846 16 50

JOCS
I JOGUINES

MARIGÓ